

מחקר: עלייה בריכוזי גז ראדון בירושלים

ממחקר של מכללת הדסה עולה כי בעיר יש ריכוזים גבוהים של גז רדיואקטיבי מסוג ראדון, שמגדילים את הסיכון לתחלואה בסרטן

של דה־לנגה גולן
צילום אורן בן־חקון

המאוורר ביותר, קיים ראדון. רעות שפיצה, מהחוג למדעי בריאות הסביבה במכללה האקדמית הדסה שערכה את המחקר, מציינת כי "הסיכון עולה ככל שהריכוזים עולים ובהתאם לכך הסיכון לחלות בסרטן עולה גם כן".

במחקר נטען כי הממוצע הכלל ארצי, תוך כדי התחשבות במספר משקי הבית ביישובים השונים, עומד על 57 בקרל למ"ק (התפרקות רדיואקטיבית אחת בשנייה בכל מטר מעוקב של אוויר). באזורים "מועדים לראדון" – הממוצע עומד על 90 בקרל למ"ק בהשוואה ל־61 בקרל למ"ק באזורים רגילים. ריכוז הראדון המרבי המותר במגורים בישראל עומד על 200 בקרל למ"ק בעוד שארגון הבריאות העולמי ממליץ על מקסימום 100 בקרל למ"ק.

במחקר שנערך בחוג למדעי בריאות הסביבה במכללה האקדמית הדסה נטען כי ירושלים נכללת ברשימת הערים שבהן נרשמה בשני העשורים האחרונים עלייה בריכוזי גז ראדון – מסוג רדיואקטיבי. במכללה הדסה טוענים כי ריכוזים גבוהים של גז ראדון עלולים להוביל לתחלואה במחלת הסרטן.

המחקר נערך בשיתוף המשרד להגנת הסביבה ותוצאותיו הוצגו לאחרונה בכנס בינלאומי בהונג קונג ובכנס האחרון של האגודה הישראלית לאקולוגיה ולמדעי הסביבה. עוד נכללות ברשימת הערים שבהן יש ריכוזי ראדון גבוהים: מעלה אדומים, ערד וכרמיאל. ראדון נובע מהתפרקות הרדיואקטיבית של היסוד ראדיום הקיים בכל סוגי הקרקע ובחומרי בנייה העשויים מאדמה. בכל בית, אפילו